

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
De Heiligen der laatste Dagen.*

„En wij hebben het Profetische woord dat zeer vast is; en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in eene duistere plaats, totdat de dag aantichte, en de morgenster opga in uwe harten”.

2 PETRUS 1 : 19.

No. 6. 15 Maart.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	6e Jaargang 1901.
----------------------------	---	------------------------------------

Redevoering van President George Q. Cannon,
gehouden te Salt Lake City, 7 October 1900.

Vervolg en slot van bladzij 71.

In verbinding hiermede denk ik dat wij onze jonge mannen al de talen der aarde zouden leeren. Laat hen zoeken door studie, door geloof, door de gave der talen en door de gave der uitlegging om de talen der menschen te verstaan. Onze jonge mannenvergaderingen zouden zich wijden aan de studie van talen, opdat wij hier een volk zouden hebben, dat bekend zou zijn, met elke taal welke onder den hemel gesproken wordt. Waar was de gave van talen anders voor gegeven dan voor dit doel? Was het gegeven voor de broeders en zusters om op te staan in de vasten vergaderingen en in talen te spreken? Dit zou een kleine zaak zijn, zeer goed in hare plaats; doch wat wij noodig hebben zijn mannen welke tot elke natie kunnen gaan en de taal van dat volk door de macht van God spreken, hebbende eerst door studie en geloof gezocht naar de taal en de gave van uitlegging. Ik spreek op deze wijze, omdat ik weet dat de gave van talen en de gave van uitlegging verkregen kunnen worden, dat de Ouderling in staat zou zijn om tot het volk te spreken en hen te verstaan, wanneer zij tot hem zouden spreken. Wij zouden deze gave, welke God voor dit doel gegeven heeft, benuttigen. Velen van onze Ouderlingen, welke in vreemde landen gaan, verkrijgen door deze gave de taal en zijn in staat om haar met zulk een vaardigheid te spreken, welke het volk verbaasd doet zijn. Ik weet dat het volk op de Sandwich-eilanden verbaasd was door de vaardigheid waarmede de

Ouderlingen de taal leerden en de juistheid waarmede zij deze spraken. Alzoo is het in Duitschland geweest. Ik heb zonen aldaar gehad, welke in zeer weinige weken in staat waren, hun gedachten in de Duitsche taal uit te drukken. Andere mannen hebben aldaar zonen gehad wier pogingen met dezelfde gevolgen bekroond waren. Zoo zal het zijn tot welk land wij ook Ouderlingen zenden — tot Frankrijk, tot Spanje, tot Portugal, Italië en langs de geheele Middellandsche Zee, tot de eilanden van Griekenland en tot op de Donau-Vorstendommen. In Oostenrijk met hare veelvuldige nationaliteiten, tot Hongarije, Polen en Rusland. Al deze landen zijn op heden voor ons gesloten. Wij hebben voor sommige nog niet veel moeite gedaan om binnen te treden. Wat gedaan is geworden was op eene ongeregelde wijze. Ik geloof thans met mijn geheele hart dat de tijd gekomen is om voort te breken en, om zoo te spreken, beleg te leggen in die landen, waardoor een ingang moog verkregen worden en het Evangelie tot het volk gepredikt worden. Indien de tijd gekomen is om Japan binnen te treden, laat Japan binnengegaan worden. Na een tijd kan wellicht een opening gemaakt worden in Korea en Manchioria en China, en deze landen door de Ouderlingen betreden worden met de boodschap der zaligheid, als strijders van Christus. Onze jonge mannen gaan naar Cuba en naar de Philippijnsche eilanden, en zij zijn gewillig geweest om hun leven voor hun vaderland af te leggen. Jonge mannen van den Staat Utah hebben zulks gedaan en hebben aldus hun vaderlandsliefde getoond. Laat ons op gelijke wijze onze vaderlandsliefde voor het koninkrijk van God en voor de zaligheid door Jezus Christus, onzen grooten Leider, toonen. Nu is de tijd voor ons zulks te doen, en wij zullen gezegend zijn in zulks te doen. God zal met ons zijn en zal ons zegenen, gelijk Hij gedaan heeft, in elke poging welke wij deden, om Zijn wil te doen. Het is Zijn wil dat dit Evangelie des koninkrijks gepredikt zou worden, dat elk oor het geluid van hetzelfde moog hooren; niet wellicht door in aanraking te komen met elk mensch, doch door de teekenen welke het koninkrijk van God vergezellen en de wondervolle gebeurtenissen welke plaats vinden.

De Geest van God beweegt zich over het volk van alle landen, en in vele landstrecken zijn zij in heilige verwachting, wachtende op datgene wat zal plaats hebben. Alle natiën der aarde gevoelen dat er iets merkwaardigs zal plaats hebben, doch zij weten niet wat. De oprechten des harten in die landen zullen geleid worden zich te verheugen wanneer zij de blijde tijdingen hooren, dat God een plaats van toevlucht bereid heeft, gelijk als hij deed in de dagen van Noach. God heeft dit land en het gouvernement grond voor het bijzondere doel, dat Zion op dit land zou opgebouwd worden, en dat het volk van alle natiën hier zal komen, zingende zijn lof en Hem dankende, dat Hij van duisternis en van de dreigende gevaren door dewelke zij omgeven waren een weg voor hen ter ontkoming bereid heeft. Een veilige plaats, dat wanneer ellende en oordeelen op de inwoners der aarde zullen komen, zij

in heilige plaatsen kunnen staan en door het onderhouden van de geboden van God zeker zijn. Wat een heerlijk onderwerp dit voor de Ouderlingen is om tot de vertredenen der natiën der aarde te brengen, welke in duisternis zuchten en geen weg tot bevrijding zien! Doch het zullen niet alleen de vertredenen zijn, welke naar deze tijdingen zullen luisteren. Mannen in hooge plaatsen en van voorname positiën zullen acht op hen geven, en zij zullen acht slaan op dit buitengewone volk, hetwelk zulk een merkwaardig werk gedaan heeft en hetwelk nu deze wereld rondreist om van elk land diegenen te brengen, welke naar hun boodschap willen luisteren; om hen met al hun overleveringen naar deze plaats, welke wij Zion noemen te brengen, waar zij door de smeltende macht van den Geest van God verbonden zullen worden tot een vereenigd volk. Het is alreeds de meest wondervolle zaak welke ooit op aarde heeft plaats gehad, doch indien wij onzen plicht willen doen in de richting als ik gesproken heb, hoeveel meer invloed wij zullen hebben en des te meer zal onze God verheerlijkt worden. De wereld zal aanschouwen en zich verbazen over hetgeen dat gedaan wordt door diegenen, welke in den naam des Heeren arbeiden. Nemende niets geen eer tot zichzelf, doch schrijvende alle macht en succes aan Hem en Zijn Heiligen Geest toe. Deze zullen bijvoegende getuigenissen voor de inwoners der aarde zijn, dat God in dit groote werk is en dat Hij den weg voorbereidt, gelijk de profeten voorspeld hebben, voordat onze Heer en Zaligmaker Jezus Christus komt.

Voordat ik eindig, wensch ik tot u mijne broederen en zusters te zeggen, ik hoop dat gij deze dingen ter harte wilt nemen en uzelf voorbereiden. Indien gij niet leeft zooals gij zoudt moeten doen, brengt uwe huishouding in orde en streeft er naar om overeenkomstig de geboden van God en de raadgevingen van zijne dienstknechten te leven. Indien er iets in u of in uwe familiën is dat niet in overeenstemming met de wetten van God is, bevrijdt uzelf daarvan zoo spoedig als gij kunt door gebed en geloof. Laat ons een heilig volk zijn. O! wanneer ik de broederen hunnen tijd hoor besteden in het spreken over het Woord van Wijsheid, zoo gevoel ik mij gedrongen te zeggen, zijn wij dan nog steeds kleine kinderen, dat er tot ons nog op zulkeene wijze, vergadering na vergadering tot ons gesproken moet worden? Het is vernederend dat een volk hetwelk zooveel weet als wij, voortdurend zou moeten toegesproken worden aangaande deze kleine gewoonten, waarvan God zoo duidelijk gesproken heeft. De wet der tiende zou zoodanig verstaan moeten worden dat elke man, vrouw en kind, met blijdschap zou gehoorzamen, want het gaat met groote beloften gepaard, en het zal de weg voor grootere dingen bereiden, gelijk als President Snow gezegd heeft.

Ik bid God dat Hij hetgene dat gedurende deze Conferentie gezegd is, diep in ons aller harten moge doen zinken. Ik bid God u allen te zegenen, met u te zijn, u met den Heiligen Geest te vervullen, uw leven en uw geslacht te bewaren, opdat gij zelve of eenige

van uw nageslacht, indien het plaats zou hebben dat gij voor dien tijd zou sterven, gerekend zullen worden onder de heiligen van God, welke in de duizendjarige heerlijkheid in zullen treden, hetwelk voor de getrouwen is weggelegd. En dat niemand van ons ontbloot zal zijn van een man of mannen om voor den Heer te staan, dragende het heilig priesterschap, gedurende al de komende geslachten, totdat er geen tijd meer zal zijn, hetwelk mijn gebed voor u allen is en voor mijzelfen in den naam van Jezus Christus. Amen.

Kent de Wereld God?

door BRIGHAM CLEGG.

Daar is een oud, doch ontegensprekelijk gezegde, dat twee dingen terzelfder tijd niet dezelfde plaats kunnen innemen. Dit is niet alleen waar van het zichtbare, maar ook van het onzichtbare. Vul het hart met vooroordeel en haat en gij verdrijft de zonneschijn van liefde. Gelijk water en olie, willen haat en liefde zich niet vermengen.

In 1 Johannes 4 : 8, vinden wij de volgende parel van waarheid nedergeschreven: „Degene, welke niet liefheeft kent God niet, want God is liefde“. Wij zullen ongetwijfeld het gewicht dezer woorden verstaan, wanneer wij de woorden in Johannes 17:13 in overweging nemen. „En dit is het eeuwige leven, dat zij u kennen, den eenigen waren God, en Jezus Christus, welke gij gezonden hebt.“

De zonden, twist, strijd en nietswaardigheid onder de menschelijke familiën in deze dagen, komt van het feit, dat God bijna niet gekend wordt. Indien de wereld slechts God kende, zijne eigenschappen begreep en de ontelbare menigten van zegeningen, welke Hij dagelijks over zijne ondankbare kinderen uitstort, zoo zouden zij Hem buiten twijfel lief hebben. En indien zij Hem lief hadden, zoo zouden zij, gelijk de Meester zegt, „Zijn geboden houden,“ en dit zou beteekenen, een einde aan zonden, met vrede op aarde, in den menschen een welbehagen. Het is ons gezegd, dat de vruchten van liefde, vreugde, vrede, verdraagzaamheid, godsvrucht enz. zijn. In waarheid, liefde is de eenige sleutel, waardoor de paalen poort der hemelen geopend wordt. Eén blik op den toestand van de wereld, gelijk zij heden is, en zelfs onder diegenen welke belijden christen te zijn, openbaart den treurigen toestand, dat God weinig gekend wordt. „Hieraan zal de wereld u kennen, indien gij liefde onder elkander hebt“. Aanschouwt de christenwereld met hare menigten van leerstelsels, gelijk vele armeeën strijdende de een tegen den ander, kerk tegen kerk, broeder tegen broeder! De armee van ongeloovigen ziet op de christenheid, welke een verliezende strijd voert. Laster, bespottling en afgunst zijn de pijlen, welke van het spreekgestoelte geslingerd worden, waarboven de zinspreuk „hebt elkander lief“ hangt. Treed de groote kerkgebouwen binnen, en aanschouwt de rijken, zittende in hun fluweelen kerkbanken, terwijl zij den hemel binnen gepredikt worden, op

het bloembed van gemak, door een gehuurde geestelijkheid welke predikt voor loon en koophandel van de zielen der menschen maakt.

Ziet in de koude genadelooze straten en aanschouwt de dui- zenden armzaligen, hongerende naar voedsel en dorstende naar het woord van God, met vele oprechte harten kloppende onder de schamele kleeding, welke van gebrek aan het woord van God om- komen. Een godsdienst, welke zich in aanzienlijkheid kleedt, lief- dadigheid, welke niet te huis begint. Het doel der kerk schijnt slechts ledental te zijn. De god der wereld schijnt slechts geld te zijn. Koningin onmatigheid, koning ondeugd en Madam volks- gunst, zijn de groote regeerders en de menschen hun slaven. Waar- heid, kennis, liefde en deze alleen, zullen ons vrijmaken. Oorzaken hebben gevolgen. Laat ons zoeken naar de oorzaak van den toe- stand der wereld, en dit zal wellicht middelen openbaren om de gevolgen weg te nemen. De Kerk is de deur van de groote schaaps- kudde, door welke verondersteld wordt, dat de menschen zullen doorgaan op hunne reis naar den hemel. Doch hoe worden de menschen aangespoord om God te dienen? Is het door de eenige rechte wijze van liefde? Hoevelen worden dagelijks niet in de kerk gejaagd door het „vuur en sulver“, door aandoenlijke predikatiën? Bovendien velen sluiten zich aan om staatkunde of voor populari- teit. Velen worden gevleid of treden toe door sympathie. En niet weinigen worden in den dienst (?) des Heeren geprest door buiten- gewone opwekking en wilde geestdrift. Velen door hun weder- keerende godsdienstige gevoelens, vergeten de grondbeginselen te onderzoeken, en dooven tot in zekere mate de rede en gedachten uit. O, hoevelen gaan door de vormen van aanbidding vanwege een bijgeloovige vrees voor den dood, inplaats dan uit liefde voor God? Lid eener kerk te wezen schijnt velen te voldoen. Ver- schillende middelen kunnen en worden gebruikt om leden voor de verschillende leerstellingen te winnen, doch dit is niet goed. Door hoogere eigenschappen en fijnere hoedanigheden zou de mensch aangespoord moeten worden en niet door de lagere. Er zijn te veel christenen, die zulks geworden zijn door de vrees der hel. Wij zouden de menschen niet door geweld tot goed aansporen. „Hij, welke geen liefde heeft, kent God niet, want God is liefde“.

De mensch zal altijd een vreemdeling voor God zijn, zoolang als God een vreemdeling voor den mensch is. Om God lief te heb- ben, moet er ons niet geleerd worden, dat Hij een verdichtsel is, een groote monsterachtigheid, vervullende de geheele ruimte, zonder lichaam, lichaamsdeelen en eigenschappen. Aanbid een wezen van dien aard en wij aanbidden slechts niets. Wij moeten innig ge- voelen, dat Hij onze Vader is. Eén welke ons liefheeft en liefde- rijkheid en goedertierendheid voor Zijne kinderen heeft. Doch niet tot Hem opzien, als tot een groot monster, welke welbehagen schépt in onze verwoesting en ellende en welke van ons eischt, voor Hem neder te buigen als slaven voor hun doen, voor de zweep van hun tirannieken meester. Wij moeten weten dat elk gebod van God wijselijk voor ons welzijn, zoowel hier als voor hiernamaals ge-

geven is. Niet om slechts te voldoen, degenen welke wij aanbidden; en ook in het vertrouwen op de genade van den Meester, zoo moeten wij verstaan dat genade de gerechtigheid niet kan berooven. Wij moeten onderwezen worden en bedenken wat Christus vrijelijk en gewillig voor elk van ons deed. Hoe zouden wij niet iemand liefhebben, indien wij door een duister bosch doolden en een lage roover zou trachten om zijn dolk in ons hart te stooten en een ander zou dien ellendeling op den grond slingeren en ons veilig naar huis, naar onzen geliefden zenden. Zulk een vriend zouden wij altijd liefhebben. Nochtans hoeveel grooter vriend is Christus voor elk mensch? Christus stelde niet alleen zijn leven in de waagschaal, doch hij gaf het voor ons. Door zijn offerande kunnen wij allen Zijn wetten onderhouden en niet slechts voor eenige jaren in een gruwelijke koude wereld leven, doch eeuwiglijk in Zijn hemelsch tehuis. Laat ons onzen gezegenden Verlosser, ons voorbeeld van volmaaktheid, voorstellen als hij aan het kruishout op Golgotha hangt. De vreeselijke nagelen doorborende Zijne handen en voeten en de hoonende doornenkroon op Zijn bloedend hoofd. Hij vraagt om drinken en men geeft Hem edik. Terwijl de menigten van goddelooze vervolgers Hem hoonen en bespotten, zag Hij met medelijden en mededoogen op hen neder. Kennende Zijne eigene onschuld is Zijne gedachte „Vader, niet mijn wil doch den Uwe geschiede“. O, welk een hart vol liefde moet het geweest zijn om in de vreeselijke foltering van den dood, neder te zien op zulke vervolgers en dan met ten hemel geslagen oogen in den laatsten ademtocht uit te roepen „Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.“

Indien het karakter van God werkelijk begrepen werd, zoo zou de mensch Hem werkelijk liefhebben en navolgen. Het zou christenen in naam en daad maken. Zulke christenen, welke liever zouden sterven door den muil der leeuwen of in den vurigen oven, dan hun Meester te verloochenen. Zulke christenen, welke gewillig zouden zijn om vader, moeder, zuster, broeder en alles voor Zijn naam te verlaten. Christenen, welke zoo noodig voor het Evangelie van Jezus Christus zouden willen omkomen. Christenen welke gewillig zijn „het kruis te dragen, om den kroon te verkrijgen“, verstaande dat op reine liefde voor God en menschen de wet en de profeten rust.

De dood van Ds. KARL G. MAËSER.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen werd andermaal in den mantel der rouw gekleed door het overlijden van Ds. Karl G. Maëser, hetwelk op 15 Februari l.l. te Salt Lake City plaats had. Zij verliest in hem den man welke aan het hoofd van het kerkelijk opvoedingssysteem stond; hij was de organiseerder en het genie was het zijne, hetwelk de hoogeschole, collegiën en scholen der Kerk in het leven riep. Hij was een geboren opvoeder; onderwijzen was zijn levensbloed; het was zijn goddelijke roeping en

hij ontving zijne roeping als een van den hemel toevertrouwd pand, buigende elke eigenschap zijner ziel tot volmaking

Ds. Karl G. Maëser was in Meissen (Saxen) Duitschland op 16 Januari 1828 geboren. Hij eindigde zijne opvoeding in de Dresden Normaalschool in 1848, waarna hij onderwijzer op verschillende scholen werd en daarna hoofdonderwijzer in het Budig Instituut te Dresden. Terwijl hij aan het hoofd dezer instelling stond werd hij met drie „Mormonen“ zendelingen bekend, namelijk de overledene Apostel Franklin D. Richards, President William Budge en Ouderling William Kimball. Reeds als knaap werd zijn aandacht tot de „Mormonen“ getrokken, door een illustratie in de nieuwsbladen doch hij smaakte niet eerder het genoeg hen te ontmoeten, dan in 1855 toen hij genoemde Ouderlingen leerde kennen. Zij werden door den vurigen jongen leermeester uitgenoodigd en hij ontving hun boodschap met een gretigheid, gelijk een hongere het brood.

In den nacht van 14 Maart 1855 werd Ds. Maëser door Ouderling W. Budge te Dresden in de Elbe gedoopt. Het was de eerste wettig geautoriseerde doop welke in deze bedeeling des tijds te Dresden (Duitschland) plaats had en indien dit land geen andere van hare zonen aan de Kerk van Christus afgestaan had, zoo zou zij nochtans haarzelve door hem alleen verheerlijkt hebben.

Nadat de doop plaats had gehad keerde het gezelschap huiswaarts. De eenige Ouderling welke de Duitsche taal verstond was W. Budge en Ds. Maëser sprak met Apostel Richards met hem als vertaler. Deze samenspraak had niet lang geduurd, toen Apostel Richards tot Ouderling Budge zeide, dat het niet langer noodig voor hem was, om voor hen te vertalen, daar zij elkander volkomen verstonden (de gave der talen ruste op hen) ofschoon geen van beide de moedertaal der andere verstond.

Na gedoopt te zijn begreep Ds. Maëser dat indien het bekend werd, dat hij een „Mormoon“ geworden was, men hem algemeen zou verwerpen, zoodat hij zijn ontslag als hoofd van het Budig-Instituut nam, waarna hij naar Londen vertrok. Aldaar arbeide hij een zekeren tijd onder de Duitsch sprekende bevolking en slaagde een vertakking der Kerk onder hen op te bouwen. Daarna arbeide hij als Zending onder President Angus M. Cannon te Philadelphia.

In 1860 ging Ds. Maëser naar Utah alwaar hij weder zijn beroep als schoolonderwijzer uitoefende. President Brigham Young welke zijne buitengewone bekwaamheden als onderwijzer in hem erkende, stelde hem in 1864 als zijn familie-gouverneur aan, te dien tijd was hij organist voor het tabernakelkoor te Salt Lake City.

In 1867 werd hij geroepen om over de Duitsche en Zwitsersche Zending te presideeren, en onder de andere monumenten van zijn nuttige intellectuele werken staat „Der Stern“, het halfmaandelijkse orgaan der Duitsche Zending, hetwelk nog steeds bloeit en van een onberekenbaar nut voor de Zending is.

In 1876 werd Ds. Maëser door President Brigham Young gekozen naar Provo, Utah te gaan en aldaar de Brigham Young hoogeschool te organiseeren. Met een zeldzame gave van voor-

wetenschap begiftigd, begreep hij de noodzakelijkheden der toekomst, en leidde de fondatie van zijn werk diep en wijd, zoodat het instaat zal zijn aan de eischen der toekomstige jaren te voldoen.

Als werker voor de zondagschool was hij een buitengewoon ijverig en bekwaam arbeider, en was voor jaren lid van het algemeen hoofdpienschap. Hij had alzoo eene plaats in de constitueele vergadering, tot het vormen der organisatie wettens van Utah.

Op Dinsdag 19 Februari 11. werd ten 2 ure in de tabernakel zijn lijkdiens gehouden, alwaar behalve de verwanten van den overledene, eveneens de professors en studenten der Brigham Young-hoogeschool, die van het Collegie der Heiligen der laatste Dagen en de verschillende organisatiën der kerk tegenwoordig waren, alsook eene groote menigte van vrienden en bekenden. De sprekers waren Ouderling William Budge, Ds. J. M. Tanner, Ds. James E. Talmage, President George A. Brimball, Apostel Reed Smoot, Apostel Heber J. Grant, Apostel A. H. Lund en President George Q. Cannon. Daarna werd het stoffelijk overschot van hem, die terecht „de vader der kerkopvoeding in Utah” genoemd kan worden en een der meest edele en ontwikkelde mannen in de Kerk, naar de laatste rustplaats gebracht, om eenmaal in heerlijkheid voort te komen en het eeuwige leven te beërven.

Vrees voor de Zonde.

Leer mij o Heer! de Zonde vreezen,
Die altijd kwade vruchten draagt;
Er kan geen grooter onheil wezen,
Dan iets te doen wat u mishaaft.
En toch er wordt geen mensch gevonden
Op 't wereldrond hoe goed en groot,
Die vrij is van de schuld der zonde,
Die nimmer deed wat Gij verboodt.

Geef mij een hart, om U te kennen,
Een hart, dat U sprecht bemint,
Wil mij aan Uwen dienst gewennen
Dan wordt ik een ootmoedig kind!
Dan zal 't mij niet vaak gebeuren
Dat ik mijn kinderplicht vergeet.
Dan zel mijn hart gewis betreuren,
Al wat ik tegen U misdeed.

D. KRONENBERG.

Benoeming.

De benoeming van Ouderling Standley S. Stevens is veranderd geworden van Amsterdam naar Arnhem.

Zal de korenhalm, als zij aan den storm is blootgesteld, klagen: waarom ben ik gezaaid, indien hare bestemming is, graan voor de menschenkinderen voort te brengen? Of zal het graan murmureeren, wanneer het door den molen gaat en zeggen: waartoe ben ik, als haar bestemming is tot spijsje voor den mensch? Zal daarom de mensch zeggen, als de wolken van beproeving over hem komen: waartoe dit leven, indien zijne bestemming eeuwige heerlijkheid en glorie in de tegenwoordigheid Gods is?

H. DE B.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Het Bezoek van President James L. Mc.Murrin.

Aan het begin van deze maand hadden wij het genoegen, een bezoek van President James L. Mc.Murrin, Eerste Raadgever in het Presidentschap der Europeesche Zending te ontvangen, die den eersten Maart 11. in Rotterdam van Engeland is aangekomen. Vanwege den korten tijd welke hij hier kon blijven, was het hem alleen mogelijk de Conferentie bij te wonen, welke te Arnhem werd gehouden. Diegenen, welke de aangename gelegenheid hadden aldaar tegenwoordig te zijn, waren voor alles wel vergolden door de ernstige vermaningen en van het getuigenis van de Goddelijkheid van dit werk. In de priesterschapvergadering op Maandag gehouden, heerschte een opmerkelijke Geest van eenheid. Door den raad en aanmoediging van Pres. Mc.Murrin werd er eene grootere waardeering van de verantwoordelijkheid dezer roeping om in den wijngaard des Heeren te arbeiden ontvangen. Allen werden met vernieuwde kracht en beslistheid vervuld, om voort te gaan en in getrouwheid naarstig te werken, in de verspreiding dezer boodschap.

President Mc.Murrin deelde ons mede, dat na het bezoek der verschillende Zendingen, hij van zijne werkzaamheden ontslagen zou worden, om naar huis terug te keeren. Dewijl dit waarschijnlijk de laatste gelegenheid was, hem in ons midden te hebben, zoo zonken zijne ernstige raadgevingen dieper en met grooter indruk in het hart. Het is eene oorzaak van blijdschap, een artikel van Br. Mc.Murrin voor de „Ster“ te hebben ontvangen, hetwelk wij aan onze lezers aanbevelen met het verzoek om hetzelfde aandachtig te overwegen.

Zuster Josephine D. Booth, die ongeveer twee jaren in de Schotsche Conferentie in Groot-Brittanje is werkzaam geweest, vergezeld Br. Mc.Murrin. Haar heerlijke getuigenis met den geest waardoor zij sprak, maakte een schoonen indruk, op alle aanwezigen. Het is onze ernstige hoop en bede, dat in hunne verdere reis door Duitschland, Zwitserland, enz. zij door de zegeningen des Almachtigen zullen begeleid en beschermd worden.

Groot en Vaarwel.

(Uit het Engelsch door H. DE BRIJ.)

Bij het verlaten van Liverpool, Engeland, om weder een bezoek aan Nederland te brengen, gaf President Lyman mij zijne wensch te kennen, dat ik zijne hartelijke groete aan iegelijk van de Broeders en Zusters in dit land zou mededeelen. Ik zou mij bovenmate

verheugd gevoelen indien de omstandigheden mij veroorloofden, elk lid der Kerk met warmte de hand te drukken en zulke woorden van troost te spreken als de geest zou geven. Doch daar dit thans onmogelijk is, zoo neem ik de beste, mij ten dienste staande middelen te baat, namelijk de kolommen der „Ster“. Wij zijn grootelijks verheugd, den vooruitgang waar te nemen en de pogingen om God te dienen, der heiligen in de Nederlandsch-Belgische Zending.

In sommige opzichten zijn zij vooruit op de heiligen van andere gedeelten der Europeesche Zending. Dit is in het bijzonder het geval ten opzichte van de wet der tiende. Zij zijn aanmerkelijk vooruit op al de andere Zendingen aan deze zijde der Atlantische Oceaen, in de hoeveelheid betaald per hoofd gedurende het jaar 1900. Wij beschouwen dit als een zeer goed bewijs ten hunnen gunste, daar het onderhouden van dit gebod een groote toetssteen is van het geloof der heiligen. Het was zoo in dagen van ouds en het is hetzelfde thans. Maleachi zeide van hen, welke dat gebod in dien tijd verwierpen „dat zij God beroofden“. Laat ons dus zorg dragen dat wij onszelve in deze dagen niet in zulk een onbenijdenswaardigen toestand plaatsen. Het is een toetssteen waarmede allen van ons, groot en klein, beproefd worden. Driewerf gezegend zijn zij, welke zoover in de leer der Kerk en in gehoorzaamheid gevorderd zijn, dat zij de kracht en den moed bezitten, om aan dezen eisch van den Heer te voldoen, in den Geest, waarin het geopenbaard is geworden. Wij gevoelen ons gedrongen tot u te zeggen: „Geliefde Broederen en Zusters, de Heer zegene en vergelde u overvloedig voor den ijver en het geloof door U in het verleden getoond en moge de zoete invloed des Heiligen Geestes u altijd vergezellen, zoodat het licht, dat gij hebt ontvangen, steeds helder en helderder moge schijnen, zelfs tot op den volmaakten dag“.

Wij gevoelen ons trots, in staat te zijn om te zeggen dat de heiligen en de Zendingen door de geheele Europeesche Zending, de nieuw begonnen eeuw ingetreden zijn, met een vaster besluit om den Heer te dienen, dan ooit te voren. Niet alleen om persoonlijke ontwikkeling en vooruitgang te zoeken, doch eveneens om met ernst naar den vooruitgang van het groote werk der laatste dagen, waarmede wij verbonden zijn, te streven.

Wij verwachten dat onze geloofsgenooten, in dit gedeelte van den wijngaard des Heeren, zich met hart en ziel in deze verhevene voornemens zullen aansluiten, en wij twijfelen geenszins of zij zullen zich gewillig tot dit doel met ons vereenigen. Wij hebben een vast besloten vijand, welke ons bestrijdt en wij zouden alle pogingen, welke in onze macht liggen, aanwenden om gesloten gederen tegen den vijand van waarheid daar te stellen. Op deze wijze alleen kunnen wij hopen het succes te verkrijgen, waarnaar onze harten zoo verlangend smachten. Laten daarom de heiligen en de Zendingen de handen ineenslaan in den Geest van Broederschap en geloof en laat deze kolom aldus vereenigd en door God ondersteund, zich onbevreesd voorwaarts bewegen om den edelen strijd te strijden tegen de ziel-verwoestende dwalingen

waarmede de wereld overstroomd is. Dan zullen onze groote verantwoordelijkheden op de meest getrouwe wijze vervuld worden en de vruchten van onzen arbeid geopenbaard worden.

Wij gevoelen dat dit een heerlijke dag voor Zion is. Vele pogingen zijn van tijd tot tijd gedaan om dit werk van God te verwoesten. Soms zijn de wolken dreigend en zeer donker geweest, doch wij zijn uit elke moeilijkheid beter, heerlijker en sterker te voorschijn getreden. Juist gelijk de sterke winden de wortelen van den eik slechts dieper in de aarde doen dringen; gelijk de regen slechts de zonneshijn helderder maakt en als de kalmte beter gewaardeerd wordt, nadat de natuur hevig vertoornd is geworden, zoo is elk van onze beproevingen slechts een reinigend proces, evenals de loutering van het goud, dat door vuur gelouterd wordt, totdat wij heden meer bekwaam zijn dan ooit te voren, om onze hooge bestemming te vervullen.

Denk aan de tienduizenden van toegewijde mannen in de Kerk liefderijk ondersteund door vrouwen, welke zelfopofferend en waar zijn, welke zichzelf in gereedheid houden, om op eigen kosten tot de einden der aarde te gaan, voor de zaak des Evangelies. Denk aan het aantal, welk al op zending geweest is en dat hetwelk thans in het veld is en gij zult niet falen tot het besluit te komen dat er hier een bron van kracht is, welke zijns gelijks niet heeft in eenige andere godsdienstige organisatie der wereld. Indien wij slechts ons deel willen doen, zoo is succes een zekerheid. De menigten, welke voor ons heengegaan zijn, en wier oogen op ons zijn, zijn gewillig ons hunne hulp te schenken. Zions duizenden zenden onophoudelijk hunne smeekingen ten onzen gunste op tot den troon van genade. En indien wij slechts van goeden moed willen zijn en slechts voorwaarts willen rukken, tot het doel van onze hooge roeping, zoo zal onze vergelding voor nu en voor altijd groot zijn en de vreugde welke ons hart zal vervullen zal gelijk zijn met dat hetwelk de hemelsche heirscharen inspireerde toen de „morgensterren tezamen vroolijk juichten“.

Het zal niet lang meer zijn, dan zal het Presidentschap der Europeesche zending haar aangezicht naar Zion richten. Niet één van hen, zal gedurende hun tegenwoordige aanstelling weder Nederland bezoeken. Doch zij zullen vertrekken met eenige gevoelens van droefheid zoowel als met vreugdevolle verwachtingen om weder met hunne geliefden tehuis vereenigd te zijn. Gij zult steeds ons geloof en gebeden hebben, geliefde Broeders, en Zusters en wij zullen steeds de zoete ondervindingen liefhebben, welke aan onze kortstondige verblijven in deze landen verbonden zijn.

Als een laatste woord zoo wenschen wij tot u te zeggen, dat de getuigenissen, welke wij van de goddelijkheid van de Kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste Dagen gegeven hebben, waar zijn. Het is geen kunstig verdichte fabel van den mensch; geen herschenschim. Doch het is de waarheid van den Hemel gebracht in vervulling van profetie der Heilige Schrift.

De waarheid, eens uitgesproken kan nimmermeer verwoest

worden, ofschoon al het rumoer der hel en der aarde zich tegen hetzelfde moge vereenigen. Het moge ter aarde geslingerd worden, doch het zal wederom verrijzen in „onsterfelijke jeugd“ en groeien zelfs, wanneer de Hemelen daarboven „gelijk een kleed zullen voorbijgaan“.

Met tegenzin zeggen wij tot onze dierbare vrienden hier vaar wel. Moge God u immer zegene en u in de waarheid houden. Wij weten geen lieflijker woorden om u op uwen weg te begeleiden.

(geteekend) JAMES L. Mc-MURRIN.

Arnhemsche Conferentie

De halfjaarlijksche Conferentie, van de Arnhemsche Afdeeling der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden op Zondag 3 Maart 1901 te Arnhem. De voor-middag-vergadering ten 10 uur, in het gewone lokaal Walstraat 6, de avond-vergadering ten 7 uur, in het „Loge gebouw“, Rijnstraat.

Tegenwoordig waren: James L. Mc-Murrin, Eerste Raadgever van het Presidentschap der Europeesche Zending; Sylvester Q. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending; H. De Brij, Conferentie President; en Ouderlingen A. Nibley, R. W. Eardley, L. T. Whitney, J. Meibos Kzn., G. Hickenlooper, L. Y. Rigby, J. Meibos Hzn. en L. Roghaar der Rotterdamsche Conferentie; S. F. Taylor, Conferentie President en Ouderlingen H. M. Lewis, G. B. Denkers, H. Bel en P. J. Graven der Amsterdamsche Conferentie; J. C. Platt, Conferentie-President en Ouderlingen J. Tingen, S. Springer, en W. de Leeuw der Groningsche-Conferentie; M. L. Leo, Conferentie-President en Ouderlingen J. Springer, D. P. Cheney en C. P. Beus der Luiksche Conferentie, benevens de Conferentie-President en al de reizende zendelingen der Arnhemsche Conferentie, uitgenomen Ouderling B. Crezee. Ook was Zuster Josephine D. Booth tegenwoordig, welke een zending in Schotland volbracht heeft en thans eenige der zendingen op dit vasteland bezoekt.

De morgenvergadering werd geopend door het zingen van lied 17 : 1-3 „De Geest uit de Hoogte“. daarna gebeden door Ouderling R. W. Eardley, waarna lied 23 : 1-3 „Wat is het Evangelie“ gezongen werd. Hierna sprak Ouderling J. Meibos Hzn. eenige oogenblikken aangaande de noodzakelijkheid om het avondmaal met reine harten en handen te nuttigen, want in zooverre zulks gedaan wordt, zullen wij deel hebben aan het bloed van Christus, en wees tevens op het voorrecht van hetzelfde te mogen nuttigen. Waarna het avondmaal door hem en ouderling W. M. Litleywhite werd bediend. Vervolgens sprak Conferentie-President G. L. Weiler eenige inleidende woorden en gaf zijne blijdschap te kennen zoovelen vergaderd te zien, waarna hij de algemeene autoriteiten der Kerk en het Presidentschap der Europeesche Zending voorstelde, welke algemeen ondersteund werden. Ook stelde hij voor, S. Q. Cannon als President der Nederlandsch-Bel-

gische Zending; G. L. Weiler als Conferentie President en B. Crezee, W. M. Lilleywhite, A. Bragonje en S. S. Stevens als reizende zendelingen; benevens het lokale Priesterschap der Arnheemsche vertakking, welke eveneens eenstemmig in hunne roepingen erkend werden. Vervolgens las Ouderling Weiler het statistiek verslag dezer afdeeling en de werkzaamheden der zendelingen van 30 Juni 1900 tot 1 Maart 1901 voor, hetwelk luidde als volgt. Aantal Zendelingen, Zeventigers van Zion, 5; Ouderlingen 5; Priesters 4; Leeraars 5; Diakenen 5; Leden 151; totaal ambtenaren en leden 170; Kinderen onder 8 jaren oud 63; totaal aantal zielen 233 (zendelingen niet medegerekend).

Traktaten verspreid 2328; Boeken uitgegeven 18; Huizen bezocht met het eerste tractaat 1429; Huizen bezocht op uitnodiging 456; Evangeliegesprekken met vreemdelingen 655; Openbare vergaderingen gehouden 82; Zondagsscholen gehouden 34; Theologische klassen gehouden 27; Priestervergaderingen 8; Zustervergaderingen 34; personen gedoopt 3; bevestigd 3; kinderen ingezegend 3; naar Zion vertrokken 3; naar andere Conferentiën verhuisd 5; ontvangen 2; nieuwe inteekenaren voor de „Ster“ 3.

President Mc.Murrin sprak daarna tot de vergadering, brengende de hartelijke groete en zegenwenschen van de overige broeders van het Presidentschap der Europeesche Zending. Hij besprak de noodzakelijkheid om volgens het Evangelie te leven om waardig te zijn het avondmaal te nuttigen — een heilige te zijn in daad en woord — benevens den plicht van elk om met het gebed van het avondmaal bekend te zijn. Daarna besprak President Mc.Murrin de organisatie der Kerk van Christus, welke noodzakelijker wijs dezelve moest zijn als in de dagen van Christus en Zijne Apostelen. Vervolgens besprak hij de noodzakelijkheid om vruchten des Geestes voort te brengen — een licht voor de wereld te zijn — wetende dat de naam van heiligen, wanneer men denzelven waardig is, grooter is als die van vorst of vorstin.

Een quartet „I need Thee every hour“ werd daarna gezongen door Ouderlingen A. Nibley, R. W. Eardley, J. Meibos Kzn en L. Y. Rigby.

Daarna sprak Zuster Josephine D. Booth en zeide dat zij van het verre Westen gekomen was om de boodschap der zaligheid, door God in deze dagen geopenbaard, aan het volk te verkondigen. God zegent de heiligen met licht en allen zouden doen hetgeen Christus zegt: „Dit is de weg, wandelt in dezelve“. Zij spoorde verder de heiligen tot deugd en oprechtheid en eenvoud aan en maakte indachtig dat indien wij vervolging mochten ondervinden, zoo was dit omdat wij niet van de wereld waren, door haar gehaat en gehoond zullen worden. Ook gaf zij eenige verklaringen aangaande de gelijkenis van den Tollenaar en de Phariseër.

President Mc.Murrin en Zuster Josephine D. Booth spraken in het Engelsch, hetwelk door Ouderling H. De Brij werd vertaald.

De volgende spreker was Ouderling H. Bell, welke zijn vreugde uitsprak dit Evangelie gehoord en aangenomen te hebben, aantoo-

nende dat de geboden van God moeten gehoorzaamd worden, en dit zijnde tot ons eigen welzijn, want zonde veroorzaakt verdriet en smart, gehoorzaamheid aan God verschaft geluk en vrede. Verder besprak hij de gewilligheid der Zendelingen, welke een middel waren geweest om hem in staat te stellen het Evangelie te hooren en aan te nemen. Vervolgens werd lied 53:1-3: „Wij danken u Heer voor Profeten” gezongen. Dankzegging door Ouderling J. Tingen.

De avondvergadering, in het „Loge-gebouw” werd ten 7 uur geopend met het zingen van lied 2:1-3 „De Dag der Bevrijding“, gebeden door Ouderling J. Springer, daarna werd lied 108:1 en 3 „Voor hen rijst mijn bede“ gezongen.

Daarna sprak President Mc.Murrin over de wijze waarop de Zendelingen in de wereld uitgezonden zijn en daar zij vrij zijn een zending aan te nemen of niet zoo doen zij zulks vanwege het getuigenis welke zij van de waarheid van dit Evangelie hebben. Daarna sprak President Mc.Murrin hoe waarheid altijd bestrelen was, daar hetzelfde gewoonlijk in strijd komt met de opgevatte ideën en overleveringen der menschen, hetzij op godsdienstig of eenig ander gebied. Vervolgens werd het visioen van Johannes op het eiland Patmos besproken, aangaande den engel welke hij van den hemel zag nederdalen, hebbende het Evangelie om te verkondigen aan alle geslachten, talen en volken en gaf getuigenis dat dit in deze laatste dagen vervuld was. Hij toonde tevens door voorbeelden uit den Bijbel aan dat beïiening van engelen in dagen van ouds geen zeldzaamheid was en dat het schriftuurlijk is zulks in deze dagen ook te verwachten. Nochtans wordt niet veel geloof in deze boodschap gevonden, doch toonde dat het ongelooft in zekere gebeurtenissen het feit zelve niet veranderd, hetwelk spreker duidelijk aantoonde door als voorbeeld de ongelooftigheid van Thomas in de opstanding zijns Meesters te nemen.

Vervolgens sprak Zuster Josephine D. Booth. Zij zeide dat de rede dat zij hier was, omdat zij geroepen was door de dienstknechten van God, om het Evangelie bekend te maken en riep de aandacht der toehoorders in op de mededeeling in de Openbaring van Johannes dat nog een andere engel moest komen welke roepen zou: „zij is gevallen, zij is gevallen, het groote Babylon“ en dit zal plaats hebben nadat het Evangelie gepredikt is. En wees er op dat God een God is van licht, liefde, reinheid en leven en als zoodanig gediend moet worden. Beide sprekers spraken in het Engelsch, vertaald door Ouderling H. De Brij.

Daarna werd een quintet „O, mijn Vader“ gezongen door Ouderlingen A. Nibley, R. W. Eardley, George Hickenlooper, J. Meibos Kzn. en L. Y. Rigby.

Daarna sprak President Cannon. Hij gaf zijn wensch te kennen om steeds door den Geest des Heeren geleid te worden. Hij besprak het werk des Heeren in deze laatste dagen en hoe een getuigenis van God, van de waarheid van hetzelfde kan bekomen worden, nochtans laat God de menschen vrij hetzelfde aan te nemen of te

verwerpen. President Cannon toonde eveneens uit de Schriften aan, dat door gehoorzaamheid aan Christus hij een oorzaak tot zaligheid is. Tevens dat de mensch verantwoordelijk voor zijn daden zal gehouden worden. Eveneens gaf hij getuigenis dat God in deze dagen wederom profeten op aarde heeft. Daarna werd lied 89 „Zingen wij voor 't scheiden“ gezongen. Dankzegging door G. B. Denkers.

Deze Conferentie was voor allen een aangename en verkwikkende tijd, en zal zonder twijfel veel nut doen indien de leeringen en vermaningen aldaar ontvangen, ter harte werden genomen en in uitoefening gebracht.

Vele vreemdelingen waren tegenwoordig alsook een groot getal der heiligen zoodat de zaal bijna geheel gevuld was.

Den 4en Maart werd een Priestervergadering voor de Zendingen gehouden, alwaar President Mc.Murrin en Zuster Josephine D. Booth ook tegenwoordig waren. Uit de verslagen der Zendingen bleek, dat nog een groot werk in deze zending gedaan kan worden. Terwijl door de leeringen en onderrichtingen van President Mc.Murrin en President Cannon, de Zendingen tot nieuwe en vermeerderde ijver werden aangespoord, om de boodschap der zaligheid aan de inwoners van Holland en België te brengen, daar alles aantoonde dat gewichtige tijden op handen zijn.

H. DE BRIJ, *Secr.*

De Zending in andere Landen

De Zending in Groot Brittanje bestaat uit 14 Conferentien; één in Ierland, één in Schotland, één in Wales, en elf in Engeland. In dat Zendingsveld zijn thans werkzaam, twaalf vrouwelijke Zendingen, vijftien hoogepriesters en tweehonderd zeven en veertig zeventigers, een totaal van 274 Zendingen.

Het aantal personen welke in 1900 gedoopt werden bedroeg 488. Het gheele aantal zielen 4947.

De President der Zending is Platte D. Lyman en zijn Raadgevers zijn James L. Mc.Murrin en Henry W. Naisbitt, welke tevens het Presidentschap der Europeesche Zending uitmaken.

De Turksche Zending bestaat uit vier vertakkingen, met een totaal van vijf zendingen waarvan Ouderling Albert Herman, President is. Gedurende het afgelopen jaar werden aldaar 29 personen gedoopt. Het aantal zielen in de Zending is 190.

Gemeng Nieuws.

Apostel Francis M. Lyman is geroepen als president der Europeesche Zending, doch zal van Utah niet eerder vertrekken dan na de algemeene halfjaarlijksche Conferentie te Salt Lake City in April a.s.

Op Donderdag 14 Februari l.l. werd in eene vergadering van President Lorenzo Snow en de Twaalf Apostelen besloten om een Zending in Japan te openen.

Apostel Heber J. Grant, werd voor dit doel gekozen en zal voorbereidingen maken, om, in gezelschap van een medearbeider, naar Japan te vertrekken.

President Snow zeide: „Ik heb niet de minste twijfel, doch dat succes zal de pogingen der Ouderlingen bekroonen en apostel Grant is de man om het werk ter deze tijd te doen. Andere kerken zijn instaat geweest om zendingen in China en Japan te vestigen en ofschoon wij voor heden niet in China zullen beginnen zoo zal later zulks zeker door ons gedaan worden en voorzeker waar andere genootschappen succes gehad hebben zoo is er voor ons geen rede om vrees te hebben dat wij niet slagen zullen.

Naar wij vernemen is er onder de Nederlanders in Ogden, Utah, een commissie gevormd, om mede te werken voor de ontwikkeling van den Geest en het verstand der Nederlanders aldaar. Van tijd tot tijd zullen voorlezingen op verschillend gebied gehouden worden, daarnevens zal de declamatie etc. in beoefening worden gebracht.

Overleden.

Op Woensdag 13 Februari l.l. overleed te Rotterdam, onze geliefde en geachte zuster ANTJE VAN DER WAL, geboren 12 November 1874 te Oosterhout, Noord Brabant.

Zuster Antje van der Wal was gedoopt op 12 Juli 1899 door Ouderling H. B. Denkers en was in den waren zin des woords een heilige der laatste dagea, en vervulde de roeping van leerares der Zondagschool en secretaresse der Zustervergadering met eene toewijding en liefde welke de genegenheid won van allen die haar leerde kennen.

Onze innige wensch en bede is, dat de Geest des Heeren de zuster en moeder der overledene moge steunen en sterken, want ofschoon door hare gehoorzaamheid aan de verordeningen van het Evangelie en hare deugdzaam en godvreezenden levenswandel, de hoop dat zij in de rust des Heeren is ingegaan, op Gods Woord gegrond is, zoo gevoelen wij de innigste deelname, met hare zuster en moeder in dezen tijd van beproeving en droefheid.

Op Zondag 24 Februari l.l. overleed te Wemeldingen, Provincie Zeeland, Zuster de Wed. TRIJNTJE SPRINGER in den ouderdom van 74 jaar en ruim 8 maanden.

Zuster Springer werd gedoopt op 3 Aug. 1891 te Rotterdam door Ouderling A. L. Farrell. En ofschoon zij zelve geen werkzaam deel in het Evangelie genomen heeft, zoo heeft zij het koninkrijk Gods gesteund, door twee harer zoneu, welke gelijktijdig als Zendingen getrouw en naarstig in deze Zending arbeiden, zoodat haar ongetwijfeld een heerlijke vergelding wacht voor het gemis daardoor geleden.

I N H O U D :

Redevoering van President George Q. Cannon (<i>vervolg en slot</i>)	Blz. 81	Het bezoek van President James Mc. Murrin	Blz. 89
Kent de Wereld God?	84	Groët en Vaarwel	89
De dood van Ds. Karl G. Maëser	86	Arnhemse Conferentie	92
Vrees voor de zonde	88	De Zending in andere landen	95
Benoeeming	88	Gemengd Nieuws.	95
		Overleden	96

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.